Új Kemenesalja

III. évfolyam, 2. szám
1991. február

■ CELLDÖMÖLK VÁROS ÖNKORMÁNYZATÁNAK LAPJA ■
■ MEGJELENIK HAVONTA ■ ÁRA: 9,50 FORINT ■

Jegyző nélkül

Ismét nincs jegyzője Celldömölk Város Önkormányzatának, miután dr. Tömböly Tamás a köztársasági megbízott Vas megyei hivatalának vezetője lett. A megüresedett helyre pályázatot írtak ki.

Egy új szolgáltatás Celldömölkön

Vizsgáztat az Autóklub

Amint a megyei sajtóból már értesülhettünk róla, egy újabb szolgáltatással áll az Autóklub az ügyfelek rendelkezésére. Ez nem más, mint a gépjárművek időszakos műszaki vizsgáztatása. A vizsgabázis átadása után *Czuppon Szabolccsal*, a bázis vezetőjével beszélgettem.

– Honnét jött az ötlet, hogy be kellene indítani a vizsgáztatást?

– Ez a dolog már hét éve húzódott. Először csak mint barkácsműhely működtünk, aztán főállásúak lettünk és a folyamatos fejlődés hozta magával, hogy ide eljuthattunk. A fejlődés köszönhető az árainknak és a megbízható szakembereknek is. Kezdet kezdetén ötszáz klubtagunk volt, ez mostanra négyszereződött. A tagok igényének figyelembevételével döntött a vezetőség a vizsgabázis létesítése mellett.

– Honnét teremtették elő az anyagiakat?

– A kettő és fél milliós beruházáshoz egymilliót adott a budapesti központ, másfél milliót pedig a megyei szervezet tett hozzá.

– Milyen járműveket vizsgáztathatnak?

– A személygépkocsik – külföldiek, dízelüzeműek is – utánfutók és motorkerékpárok időszakos műszaki vizsgáztatását végezhetjük. Az utánfutók és motorkerékpárok esetében a rendszámtáblák cseréje is megoldható nálunk.

– Milyen szolgáltatásokat tudnak még nyújtani?

– A karosszériajavítás kivételével minden szolgáltatást kínálunk, viszonylag kedvező áron.

– Csak a klubtagoknak szolgáltatnak vagy tervezik a nem klubtagok fogadását is a műszaki vizsgára?

– Csak a klubtagoknak, de az is megfontolandó, hogy a klubtagsági díj már egy műszaki vizsgán megtérül, az egyéb szolgáltatásokról nem is beszélve. Itt említeném meg, hogy alapvető alkatrészek árusításával is foglalkozunk, jelenleg még kedvező áron.

– Hány munkatárssal dolgoznak?

– Négyen vagyunk mindösz-

(Folytatás a 3. oldalon)

Iskolát szerveznek a keresztény demokraták

A Keresztény demokrata Néppárt háza tájáról kiszivárgott hírek szerint iskolát kívánnak létesíteni Celldömölkön. Hogy a dolgok végére járjunk, az ügyben legilletékesebb személyt, *Pejkó Zoltánt*, a párt helyi szervezetének elnökét kérdeztük meg.

– Pejkó úr! Tényleg iskolát szerveznek?

– Igen. Valóban foglalkozunk egy általános iskola alapításának gondolatával, amely teljesen megfelel a párt országos irányelveinek. Ezeknek megfelelően elképzelésünk van arról – természetesen a tagsággal egyetértésben –, hogy a mostani általános iskoláktól részben eltérő tantervű iskolát szervezzünk.

– Keresztény szellemben?

– Igen, az iskola lényege a keresztény erkölcsi alapokon történő nevelés, s ugyanakkor magas követelményrendszerű oktatás. Ehhez olyan tanárokat szeretnénk megnyerni, akik elhivatottságot éreznek az ilyen munkához, kellően kreatívak, magas szinten művelik a szakmájukat, s egyéniségük, életvitelük is példa lehet a tanulók számára.

– Ez az iskola fokozott erőt kíván fordítani a gyermekek tehetségének kibontakoztatására, személyiségük formálására. Jelentőségének megfelelően kívánjuk kezelni a nyelvoktatás kérdését, s magas színvonalat akarunk elérni annak tantárgytechnikai részében is.

– Ön szerint vannak olyan tanárok, akik a fenti kívánalmaknak meg akarnak és meg tudnak felelni?

– Biztosan vannak, s lesznek. Itt hangsúlyoznám ki, hogy ez nem a szó szoros értelmében vett egyházi iskola lenne, s a nevelők kiválasztása sem a vallási orientáltság alapján történne, hanem kizárólag a szakmai tudás és ambíció alapján.

– Nem érez itt ellentmondást? Vallserkölcsű nevelést várni esetleg nem olyan beállítottságú emberektől?

– Nem hinném, hogy itt ellentmondás lenne. Ha magasan kvalifikált emberekről van szó, akkor függetlenül attól, hogy hívő vagy nem hívő emberek, olyan erkölcsi értékrendjük van, amely nem sokban térhet el a keresztény értékrendtől. Mindezek mellett szeretnénk a tanulóinknak olyan alapokat adni, melyek megfelelőek egy esetleges egyházi iskolában folytatott továbbtanuláshoz.

– Természetesen nemcsak az iskola utáni, hanem az iskola előtti időszakra is gondolunk. Szeretnénk egy, az iskolához hasonló szellemű óvodát létesíteni, de ennek még a tervezése is nagyon kezdeti stádiumban van.

– Hogyan akarnak munkaerőhöz jutni? A helyről nem is beszélek...

– Valóban, az első a tanárok kérdése. Várjuk az érdeklődők jelentkezését. Kérjük, hogy akár írásban, akár szóban fejtsék ki véleményüket, vázolják elképzelésüket, amit mi természetesen diszkréten fogunk kezelni. Ha valaki az írást választaná, címünk: KDNP Celldömölk, Pf.: 4.

– A helyszínről ráérünk akkor gondolkodni, ha a személyi feltételek körvonalazódnak, s lesz létjogosultsága az iskolának.

– Hány éves képzésben gondolkodnak?

– Nyolcosztályos képzést tervezünk, természetesen úgy, hogy bárkinek a negyedik, hatodik vagy nyolcadik osztály után egyenes útja lehessen a számára megfelelő középiskolába. Reméljük, hogy elképzelésünk megvalósításával, a kiművelt emberfők gyarapításával érdemben tehetünk majd valamit szülővárosunkért és környékéért.

Rozmán

1215

Tudósítás a képviselőtestület januári üléséről

Celldömölk város önkormányzatának képviselőtestülete január 16-án tartott ülésén egy fő napirendet tárgyalt, a város utcaneveinek felülvizsgálatát. Emelett azonban a két ülés közötti fontosabb eseményekről tartott beszámolókban, valamint a folyó ügyek tárgyalása során sok fontos, a lakosságot közvetlenül érintő kérdés került szóba.

Megtudtuk a beszámolókból, hogy a VASI VOLÁN hamarosan tárgyalásokat kezdeményez a helyi közlekedés díjának felemeléséről. A tarifát végül majd a képviselőtestület fogja megállapítani. A VOLÁN az egész megyére vonatkozóan egységes díjtételeket kíván bevezetni.

Az egészségügyi és szociális bizottság foglalkozott a gyermekorvosi rendelő és az iskolafogászat megfelelő elhelyezésére készült kiviteli terv szakmai felülvizsgálatával.

A Kossuth utcában (a volt börtönépületben) elhelyezendő rendelő a jelenleginél (61,3 négyzetméter) lényegesen nagyobb területen, mintegy 180 négyzetméteren biztosítaná a gyermekorvosi ellátást, s megfelelő helyet kapna az iskolafogászat is. Mindezek alapján a bizottság javasolja a korábban elkészített tervek elfogadását.

Az alsósági városrész orvosi rendelője korszerűtlen, zsúfolt. A már jelenleg is mintegy 3700 lakost számláló városrész a legnagyobb orvosi körzet. Mindenképpen szükséges egy felnőtt és egy gyermek körzeti orvosi rendelő kialakítása. Elképzelhető, hogy a bizottság megvizsgálja annak lehetőségét, hogy a sági művelődési ház klubja átmenetileg, a korszerű rendelő elkészültéig alkalmas lenne-e körzeti orvosi rendelő kialakítására.

A városfejlesztési és városüzemeltetési bizottság foglalkozott a Költségvetési Üzem átalakításának problémájával. Jelenleg ugyanis ellentmondás van abban, hogy az üzem az önkormányzat részére köteles kapacitást biztosítani esetleges veszteséges tevékenységre is, ugyanakkor esetleg más gazdaságos munkákról lemarad, így nem tud versenyképesen tevékenykedni. Az ügyben megfelelő adatok birtokában a későbbiek során születik döntés.

Szóba került az ülésen a II. világháborús emlékmű elhelyezése is. A témával a Kemenesaljai Alkotók Közössége foglalkozott. Két helyszínt tartanak megfelelőnek; az I. világháborús emlékmű mellett elhelyezve, a szovjet temető emlékparkká alakításával, illetőleg a volt pártház előtt a jelenlegi emlékoszlop helyén. A helyszínekkel az alkotóművész is egyetértett, így a munkák ez irányban folynak tovább.

A város utcaneveinek felülvizsgálatát tárgyalva a képviselőtestület döntött arról, hogy a Lenin út kapja vissza régi elnevezését, azaz belső szakasza legyen Dr. Géfin Lajosról elnevezve, míg a református templomtól kifelé vezető utca ismét Koptik Odó nevét viselje. Hasonló hagyományok figyelembevételével a Beloiannisz tér helyett Ostffy Mihály tér, a Tanácsköztársaság tér helyett a régi területi megosztás szerint a Szentháromság szobor körüli négyzet alakú tér ismételten Szentháromság tér, a templom körüli tér a Hollósy tér nevet kapta, míg a templom mögötti terület megtartotta a Gayer tér elnevezést. További utcanév-változtatásokat a honismereti csoport javaslata és az érdekelt lakosság véleményének kikérése után kíván tenni a testület.

A sági és az izsákfai részönkormányzat területéről jelenlévő képviselők úgy nyilatkoztak, hogy anyagi megfontolások miatt egyelőre nem foglalkoznak az utcanevek megváltoztatásával.

A továbbiakban a képviselőtestület folyó ügyeket tárgyalt. *Szita Antal* vállalkozó kérelmének helyt adva hozzájárult ahhoz, hogy a Pápai úton készülő műhelyben ne a tervezett eredeti tevékenységet folytassa, hanem nyomdát létesítsen. Egyúttal Szita Antalnak a városi önkormányzattal szemben fennálló tartozásával az önkormányzat részt kíván venni a létrehozandó nyomdaipari, kereskedelmi és szolgáltató vállalkozásban.

Hozzájárult a képviselőtestület *dr. Tömböly Tamás* jegyző felmentéséhez, mivel őt 1991. január 21-i hatállyal a köztársasági megbízott Vas megyei hivatalának vezetőjévé nevezték ki.

Elfogadták a képviselők *Pozsonyi Mihály* lemondását a pénzügyi ellenőrző bizottság elnöki tisztségéről, s helyette *Lampért Attilát* választották meg a bizottság elnökének. A városi képviselők, bizottsági tagok és bizottsági elnökök költségtérítésére havi 2000 forintot fogadott el a testület, melyet több képviselő nem kíván felvenni, hanem azt szociális, kulturális célokra ajánlották fel.

Farkas Zoltán képviselő a Sághegyalja Mtsz szándékát ismertetve elmondta, hogy a szövetkezet szeretné közvetlenül eljuttatni a lakossághoz a tejet, mégpedig a bolti tejnél olcsóbban és jobb minőségben. Ehhez helyiség biztosítását kérte.

Végül a képviselőtestület az Eötvös-centenáriummal, s a Kemenesaljai Napok megrendezésével kapcsolatos kérdéseket a művelődési, közoktatási és sportbizottság hatáskörébe utalta.

1216

Ha felröppen a vörös kakas...

*1991. január 19-én megtartotta éves közgyűlését az Önkéntes Tűzoltóság 33 tagú városi szervezete. Az ülés néma tiszteletadással kezdődött **Bérdi Gusztávné** emlékére, aki az önkéntes tűzoltók ügyét mindig önzetlenül támogatta.*

***Ábrahám Ferenc** elnök számolt be az előző évi munkáról. Sikerült megfelelő ügyeleti helyiséget kialakítaniuk és egy új fecskendőkocsi révén technikailag is előbbre léptek. Évi támogatásuk 314 ezer forint volt, amelyből 273 ezret használtak fel. 1990-ben ezen kívül a garázs-szertár központi fűtését oldották meg: a beruházás 555 ezer forintba került. Az esztendő folyamán 56 alkalommal kellett káresethez kivonulniuk, amely 260 óra műszakidőt jelentett. 4 vizes gyakorlatot tartottak és összesen 600 társadalmi munkaórát dolgoztak. Tiszteletdíjként 95160 forintot kaptak az önkéntes tűzoltók. Megemlítette, hogy az eddigi egyenlőségelv helyett az elvégzett munka arányában fognak a tagok részesedni a tiszteletdíjból. A városi egység csatlakozott az Önkéntes Tűzoltók Megyei Szövetségéhez, amelynek elnöke Ábrahám Ferenc lett. Végül szót ejtett az egyesületi élet fejlesztésének lehetőségeiről.*

***Tolvaj József** megyei parancsnok hozzászólásában elmondta, hogy a tűzoltók tevékenységét integrálni szükséges a biztosítási rendszerbe. Utalt arra, hogy bizonyos mértékig vállalkozási alapra kell helyezni, mert óriási értékeket óv meg a pusztulástól. Ehhez azonban technikailag és számbelileg (ifjúsági tűzoltók) is nagyarányú fejlesztés indokolt.*

***Makkos István** polgármester az önkéntesség példamutató erejére mutatott rá és elismeréssel szólt a megyei szinten is kiemelkedő munkáról. Ígéretet tett a technikai fejlesztés további finanszírozására.*

*Ábrahám Ferenc külön megköszönte **Pődör János** parancsnok egész évi munkáját. Végül az egység tagjainak pénzjutalmat adtak át.*

N. T.

1217

„Nem vagyok emigráns típus"

Beszélgetés Kemenes Géfin László kanadai magyar költővel

A közelmúltban szülővárosában, Celldömölkön járt Kemenes Géfin László kanadai magyar költő. Ellátogatott volt iskolájába, a Berzsenyi Dániel Gimnáziumba is. Itt válaszolt kérdéseimre.

– Hogy érzi magát itthon? Milyen érzés újra a régi iskolában lenni?

– Jó érzés itt lenni. Amikor mi voltunk gimnazisták, akkor a gimnáziumnak még nem volt önálló épülete. Az akkori ideiglenességgel szemben ennek az épületnek már van atmoszférája, és teljesen alma maternek érzem, pedig ez az osztály nem az, amelyben hajdan tanultunk. Ezt az érzést kelti bennem még az a tény is, hogy volt tanáraim közül máig itt vannak néhányan.

– Könnyen ment el?

– Mennem kellett. Egy darabig a Sághegyen bujkáltam, éjjelente szöktem haza, bekopogtatni, jelezni, hogy élek. Aztán Kedvesemmel, aki ma is hű társam, elhatároztuk, hogy elmegyünk. Katasztrófa közepette mentünk el, csak az iratainkat vittük magunkkal. Nem vagyok emigráns típus, a kezdet kezdetén nem éreztem jól magam. Valaki azzal vigasztalt, hogy öt év alatt megfogom szokni. Öt év! Nem gondoltam, hogy nem öt, hanem sokkal több év is eltelik addig, míg haza tudunk jönni.

– Hogyan tudott kint újrakezdeni? Honnét vette hozzá az erőt?

– Nagyon nehéz volt. Sok mindennel foglalkoztam. Festettem plakátokat, és persze tanultam a nyelvet. Segítettek a korábbi emigránsok, de egyúttal próbálták a nézeteiket is ránk erőltetni, persze hiába. Olyan is volt, hogy lekommunistáztak, és még sorolhatnám. Inkább azt lehetne mondani, hogy az 56-os emigráció szinte apolitikus volt.

– Milyennek látja a kanadai magyarság szerepét az összmagyar emigrációban?

– Nem tudom megítélni. Mint már mondtam, nem tartoztam bele. Én – sokakkal ellentétben – egy pillanatig sem gondoltam, hogy kanadai tartózkodásunk végleges. Sokan kialakítottak maguknak valamiféle „pótmagyarságot" és nekik ez elég. Én minden megnyilvánulásommal igyekeztem a szülőföldhöz való kötődésemet komolyan hangsúlyozni. Túl komolynak tartanak, valahogy nem férek bele az általuk elképzelt képbe.

– Nem érzi ennyi év után elszakadottnak magát?

– Nem. Soha nem is éreztem úgy.

– Foglalkozik-e az áttelepülés gondolatával?

– Komolyan foglalkozom vele. Persze nem Budapestre gondolok, nekem olyan hely kell, ahonnan meglátom a Sághegyet. Ez a haza. Nekem nem a piros, a fehér és a zöld színekben, hanem Kemenesaljában ölt testet.

– Amikor itthon vagyok, nem azt keresem, ami volt, s ami már nincs, hanem azt fogadom el, ami van, s abból kell kiindulni, kezdeni belőle valamit.

– Mit üzen az Új Kemenesalja olvasóinak?

– Üzenni talán szabad. Legyen megbékélés a múlttal, beleértve a közelmúltat is. Mindenki felróhat valamit a másiknak. Én lekommunistázhatom volt osztálytársamat, ő pedig ledisszidensezhet engem. De ez nem megoldás. Mindkettőnkre ráosztatott egy szerep, s nem biztos, hogy teljesen magunktól vállaltuk. Hagyjuk abba a követést, s a József Attilától kölcsönvett gondolat szerint rendezzük közös dolgainkat, mert az nem kevés!

– Köszönöm a beszélgetést!

Rozmán

Vizsgáztat az Autóklub

(Folytatás az 1. oldalról)

össze. Három szerelő és egy adminisztrátor. Még egy szerelőt azonban feltétlenül fel kell vennünk, mert ez a feltétele annak, hogy márciustól továbbra is vizsgáztathassunk.

– Milyen terveik vannak a jövőt illetően?

– Terveink még csak lennének, de ez most elsődlegesen a pénz függvénye, ami jelenleg nincs. A hely adott a terjeszkedéshez és ha rendelkezésre állnak az anyagiak is, akkor lehet továbblépni. Addig is azt mondhatom, várjuk kedves ügyfeleinket, s igényeiknek igyekszünk a megszokott színvonalon megfelelni.

– Ez utóbbihoz sok sikert kívánok!

RL

Fotó: **Gombási István**

1218

Egy vélemény – lapunkról

Lapunk megkezdte harmadik évfolyamát. Van már mire viszszatekintenünk, de ez – a jövőre tekintettel – a hiányok felmérése is kell, hogy legyen. Ehhez a közös gondolkodáshoz várjuk a leginkább érintettek, Olvasóink javaslatait. Kedvcsinálóként most egy véleményt közlünk.

Egy nyugdíjas: *A lapra szükség és igény van. Sokan megveszik, hogy lakóhelyükről valamit megtudjanak. Ehhez szükséges, hogy frissebb és élőbb legyen. Nem baj, ha nem is lesz ilyen szép a papírja, de mint heti újság több tájékoztatót adhatna az önkormányzati munkáról, a testületi ülések kérdéseiről, több információt az egyesületekről és nem utolsósorban hozhatná a rendezvények teljes programját. Pl. az egyházak rendezvényeiről, a társadalmi szervezetek programjáról, az iskolák lehetőségeiről (szakmunkásképző stb.) rövid tájékoztatót sokan szívesen olvasnának.*

Nem a nyugdíjasok lapja, hanem a fiatalabb nemzedéké. Ezért Celldömölk mostani lehetőségeit, helyzetét is be kell mutatni. Sok frissen ideköltözött semmit sem tud a népességi viszonyokról, foglalkoztatottságról, vállalkozásokról.

Helyettesíthetné a jó értelemben vett faliújság szerepét: bemutathatná a város értékeit, tájékoztathatna a környék történetéről. Persze nem tudományos cikket várnak a lakosok, hanem azt, hogy mit kell tudni szűkebb hazájukról.

Mivel az új, a leendő polgárság tájékoztatója, néhány fiatal munkatársat be kellene vonni a szerkesztés munkájába, akik között még diákokat is el lehetne képzelni. Mik az ő terveik, vágyaik?

– bor

1219

„Az Úrnak szolgálóleányai"

Misszionárius nővérek Celldömölkön

Negyven-ötven évvel ezelőtt még a természetes magyarországi életképhez hozzátartoztak „Jézus menyasszonyai", akik mindig akkor, ott és úgy segítettek, ahol a legjobban kellett. Aztán egy őrült eszme tébolyult ellenségkeresésének ők is áldozatul estek, s arra kényszerültek, hogy a polgári életben „létezzenek" tovább, megváltozott körülmények között, de fogadalmuk szellemében.

De minden véget ér egyszer, s a szerzetesés apácarendek is újra korlátozás nélkül működhetnek Magyarországon. Ennek eredménye, hogy itt Celldömölkön is újra találkozhatunk misszionárius nővérekkel, s áldásos tevékenységüket máris érzik a rászorulók.

A kezdetekről, rendjükről, terveikről kérdezősködtem. Beszélgetőtársaim Julianna, Veronika és Klára nővérek, valamint Mária és Janina nővérek voltak, akik Lengyelországból érkeztek.

– Beszélnének a rendről, amelynek tagjai?

– A ferences Mária misszionárius rendbe tartozunk. Rendünk Indiában alakult 1877-ben. Mostanra úgy elterjedt a világon, hogy az öt legnagyobb rend közé tartozunk. Kifejezetten missziós tevékenységet folytatunk, tudjuk, hogy mindig oda kell mennünk, ahol szükség van ránk. Ott vagyunk az éhség sújtotta és a belháborútól szenvedő országokban. Tevékenységünk a vallási és társadalmi élet minden részére kiterjed, igyekszünk a legnehezebb körülmények között is hirdetni a szeretet Evangéliumát. A központunk Rómában van és a világban tartományok szerint elosztva helyezkedünk el.

– Mi a rendjük jelmonda?

– Nem lehet más, csak az, hogy „Íme az Úrnak szolgálóleánya". Az emberi és testvéri szeretetben kell élnünk.

– Hogy kerültek éppen Celldömölkre?

– Ketten már régóta itt vagyunk (Julianna és Veronika nővér). A CELLTEX kesztyűrészlegéhez jöttünk, még a kezdet kezdetén beindítani az üzemet, betanítani az embereket. Először fél évről volt szó, sokkal több lett belőle, aztán végleg itt maradtunk.

– Ez volt a munka. Tudtak lelki szolgálatot is végezni?

– Az akkori időkben semmi nem volt megengedve. Persze tudták, kik vagyunk, s egy idő után nagyon jó kapcsolatot alakítottunk ki az emberekkel. Elmondták a problémáikat, mi pedig megpróbáltunk segítséget, vigaszt nyújtani, már amennyire ez lehetséges volt.

– Mégis, hogy jött létre ez a celldömölki közösség?

– A Magyar Püspöki Kar és az állam megállapodása tette lehetővé. Persze ez még nem minden, hiszen csak azok a rendek tudtak újjáéledni, amelyek erre képesek voltak. Mi szerencsések vagyunk, mert a rendünk nemzetközi társulat, így kaptunk segítséget. Ennek eredménye, hogy 1990. október 24-én itt, a Gábor Áron utcai 31. szám alatt megalakulhatott az Árpádházi Szent Erzsébetről elnevezett közösségünk.

– Ehhez anyagi áldozatok is kellettek. Ez honnan teremtődött elő?

– A rend vásárolt nekünk lakást. A berendezésben már az itteni emberek is segítettek. Jólesik nekünk, hogy Budapesttel ellentétben itt nem tömegember az ember. Ismernek minket, érezzük a szeretetüket, szép emlékeink vannak a munkahelyünkről, s ez mindmind segített abban, hogy gyökeret tudjunk verni.

– Hogyan tervezik a további szolgálatot?

– Az öregek, magányosok és betegek látogatását most is folytatjuk és ez a későbbiekben is így lesz. A fiatal lengyel nővéreknek előbb magyarul kell tanulni, hogy aztán a város szociális hálózatában bekapcsolódhassanak valamilyen munkába. Reméljük, a város nem fog elzárkózni ez elől, és lehetőséget ad nekünk. Természetesen végzünk szolgálatot a plébánián és a templomban.

– Klára nővér! Ön Ausztráliából érkezett hozzánk. Jóllehet sejtem válaszát, mégis megkérdem, miért?

– Én itt születtem Magyarországon, Szolnokon. A háború után kerültem ki Ausztráliába. A Rómából jött felhívásra, hogy Magyarországon újraindítjuk a rendet, azonnal, gondolkodás nélkül csomagoltam és jöttem.

– És önök, Mária nővér?

– Ugyanez volt az indíték. A felhívásra érkeztünk mindketten, hogy segítsünk Magyarországon a rend újbóli felépítésében.

– Ez nagyon egyszerűen hangzik, holott mindenki tudja, hogy a változások lemondással és új nehézségek vállalásával járnak, de ezektől önök soha nem riadtak és riadnak vissza.

Mielőtt megköszönöm a beszélgetést, kívánom, hogy áldásos munkájukhoz legyen mindig kellő erejük, jó egészségük. Az önökből áradó szeretet szálljon vissza önökhöz, s ebből merítsenek erőt az újbóli szolgálathoz! Köszönöm a beszélgetést!

Rozmán

1220

Őrségváltás a celli református egyházban

A celldömölki református egyházközség több évtizeden át szolgáló lelkipásztorának nyugdíjba vonulását követően – a megüresedett állás betöltésével egy, az egyházi főhatóság által ideiglenesnek bizonyult megoldás után – az elmúlt év decemberében a gyülekezet megválasztotta új lelkipásztorát: *Szentpályi Juhász Imre* személyében. A Baselben (Svájc) szolgáló lelkészt a presbitérium meghívása alapján a gyülekezet közgyűlése közfelkiáltással választotta meg. Miután az őrségi egyházmegye esperese megadta az engedélyt az állás elfoglalására, az ifjú lelkész családjával együtt januárban Celldömölkre költözött és szolgálatát a gyülekezetben megkezdte. Hivatalos és ünnepélyes beiktatása későbbi időpontban lesz. Szerkesztőségünk tisztelettel köszönti az új lelkipásztort és reménységgel néz nem csupán a református gyülekezetben, de városunk életében is minden bizonnyal gyümölcsöző és hasznos szolgálata elé.

Nádasdy Lajos

1221

Ökumenikus imahét

A celldömölki egyházak is megtartották január 20–27. között az egyetemes imahetet, amikor mindhárom templomban kölcsönös szolgálatot végeztek a különböző gyülekezetek, egyházak lelkipásztorai. Az idei imahét összefoglaló témája, a Biblia legrövidebb, a 117. zsoltárának első sora: „Dicsérjétek az Urat mind ti népek". Az elhangzott igehirdetések után minden templomban szívből jött az imádság, a könyörgés, hogy ez a válságba jutott emberiség ismerje meg és dicsérje az Urat, mert Ő elfogadott bennünket a Jézus Krisztusban, mert igaz és kegyelmes, mert szereti az igazságot, mert Ő a mi reménységünk, s ez a reménység lelkünknek biztos és erős horgonya: Ő életet akar, és nem háborút és halált.

Alsóságon január 28-tól február 3-ig hasonló módon tartották meg az ökumenikus imahetet.

N. L.

Egy kis séta a bankok körül

Sok volt az egy – most a hat is kevés?

Akad számos olyan város, tájközpont, mint Celldömölk. Évtizedeken át – talán távolabbi időkre is visszanyúlva – mindig külön küzdelem volt rangjának megtartása. Nemes elődök alkottak maradandó értékeket, ezek megőrzése az utódok kötelessége volt. Azonban vannak olyan tapasztalatok, hogy némely közösségnek jobban meg kellett küzdenie a már kiharcolt jogáért. Ilyen Kemenesalja központja, Celldömölk. Korszakos példákat említhetnénk, de ne tegyük, ne sértsük más, szomszédos városok érzésvilágát, jóllehet azokra jobban vetült a napsugár. A tömény politikáé is és a települést szeretőké is. Szerencse, hogy ez már a múlt.

A banki rendszerre fordítva a figyelmet – sértően megsarcoltak minket. Megéltük, végigküzdöttük sóhajjal, akarással, némi rimánkodással, s így megmaradt a város egyetlen bankja, az 1953. januárjában létrejött Magyar Nemzeti Bank fiókja Celldömölkön! Ezidőben szűnt meg az Országos Szövetkezeti Intézet és lett helyette az említett elnevezésű bank, valamint az OTP, utóbbi talán pár évvel később. Szerencsétlenségünk volt, hogy a szentgotthárdi és a vasvári járások után a celli járás is megszűnt. Város is csak véletlenül lehetett Celldömölk, ennek külön történelme van. A bíróság és az ügyészség megszüntetése után kézenfekvően adódott, hogy minek ide bank? Bár 1977-ben új épületet kapott a bankfiók, mondhatni korszerűt – a lehetőségeknek megfelelően –, de a járás megszűnésével, a „szétszabdalt" táj beszűkült városkörnyékké zsugorodott. A banknak 13 gazdálkodó szerve maradt, a többi „átszerveződött". A megszüntetési indok megalapozottnak ítéltetett arra nézve, hogy felesleges ide bank, pénzintézet. Annak ellenére, hogy átlagon felül gazdálkodott. S ekkor felvértezve a patriotizmus energiáival, útnak indult az akkori felelős vezetés, járva a fővárost, az illetékes szerveket, hogy a megmentés napsugara felragyogjon.

Minden kis városnak – ismerjük – értékmérője az intézményrendszere, kereskedelmi és gazdasági helyzete. A banki szervezet jó munkája és az új épület adottsága tette lehetővé, hogy Celldömölkön megmaradhatott a Nemzeti Bank fiókja. Mindez azért jutott az eszembe, mert – lám, a változások következményeként – e kis városnak ma hat bankja van! Tehát egyik kezünkön már meg sem számolható.

Most talán az a kérdés merülhet fel, hogy minek ennyi bank, amikor valamikor az egyetlenért is meg kellett küzdeni? Igen. Ez a kérdés. S itt megállt a tudományom, így hát banki szakembert kerestem, hogy magyarázza el, hogyan is van mindez? Sok mindent megértettem, de itt már nem mertem tovább folytatni, mert mindez a jelen közgazdasági bonyodalmait halmozza. Mindehhez alaposan felkészült, eligazodni tudó közgazdászokra, banki szakemberekre van szükség. Ugyanis kérdés, mennyiben serkentik a vállalkozást, a gazdaságot a szaporodó bankok? Magas a kamat, ahogy mondják, és a valóságban is így van. Mindez nem serkent eléggé, nem vonz! A szakember szerint felének szabadna lenni, ez serkentené a vállalkozásokat. S itt én meg is állok. Egyet tudok, hogy kevés a pénz.

Ujjaink között nem folyhat, számos felmérés mutatja az elszegényedést, a napi gondokkal való megküzdés következményét. A több bank jelenleg csupán annak kedvez, hogy nagyobb a választási lehetőség. Városunk központjában ötszáz méteren belül öt pénzintézet található, plusz egy az alsósági városrészben. Nevük felsorolása kívánkozna ide, de ez talán fölösleges. Naponta szembesülünk országunk nehéz helyzetével, az emberi gondokkal, a gazdasági szervezetek vergődésével. A kialakulóban lévő bankrendszer is segíthet majd valamit. Kívánva serkentő hatásukat gazdasági életünkre, mégiscsak ez az elsődleges tengernyi gondjainkban. A celldömölki banki történelem is szolgál némi tanulságokkal. De szólaljanak meg a „bankigazgatók", hogyan élik meg változó világunkat, merre visznek törekvéseik.

KERESKEDELMI BANK RT. – SKRIBA KÁLMÁN:

– Továbbra is mi foglalkozunk a hagyományos gazdálkodó szervek számlavezetésével, hitelezésével. A fejlesztési hitel mellett munkánk a forgóeszközökre is kiterjed. Húsz gazdasági egységet szolgálunk. Figyelmünk a kisvállalkozók számlavezetésére és hitelezésére is vonatkozik, 32 százalékos kamattal dolgozunk, napjainkban 130 a kisvállalkozók száma, akikkel kapcsolatban állunk. Remény van arra, hogy számuk növekedni fog. Fontos része munkánknak az értékpapír-forgalmazás a lakosság érdekében. Hogy most több a bank, az minket nem zavar, számlaelvitel nem történt, az új bank belépése visszaesést nem jelentett.

ORSZÁGOS TAKARÉKPÉNZTÁR – FEKETE ANDRÁSNÉ:

– A lakosság megszokta és megszerette a mi szolgáltatásainkat. Az építési kölcsönökre, a gázprogrammal kapcsolatos hitelekre mindig szükség van. A rövidlejáratú hitelekkel mindig készséggel állunk rendelkezésre. A lakossággal a kapcsolatunk nagyon jó, a többi pénzintézettel is hasonló, különösebb problémát az OTP-nek a bankok szaporodása eddig nem jelentett.

RÉPCELAK ÉS VIDÉKE TAKARÉKSZÖVETKEZET – OSZKÓ IMRE:

– Működési területünk Celldömölk városa, magánszemélyek részére hitelt biztosítunk és a betétek elhelyezésére alakultunk. Másfél év alatt 450 szövetkezeti tagunk szerveződött hozzánk. A szolgáltatások bővítésére törekszünk, a TOTÓ és a LOTTÓ árusításával, biztosítási díjakkal, sorsjegyekkel foglalkozunk. Jelenleg a vállalkozási kamat 36 százalék. Hogy több a bank – nincs semmi elkeseredés, a vállalkozásokhoz rugalmasan igazodunk, megértéssel megélünk.

MAGYAR HITELBANK RT. – CSONKA GYULÁNÉ:

– Mi újak vagyunk a központban, korszerű épületben. Figyelmünk a kisvállalkozókra irányul, kft-kre és a társvállalkozásokra. Hiteleink kamata 32 százalék. Foglalkozunk az értékpapír-forgalmazással, profilunk a devizaszámla-vezetés. Mi azért vagyunk, hogy kiegészítsük a többi bank tevékenységét, nem törekszünk egészségtelen versenyre, a szolgáltatást akarjuk javítani, s legfőbb célunk, hogy szaporodjanak a kisvállalkozások. Ennek a városnak a gazdasági élénkítését kívánjuk elősegíteni, ez a többi bankkal közös érdekünk. Vannak tartalékaink, erről majd a gyakorlatban kívánunk bizonyítani.

Dala József

Fotó: **Szabó Endre**

„Előbb-utóbb nyilatkozniuk kell az érdekelteknek"

A világ legérdekesebb köve?

A magyar sajtó ráérzett az ostffyasszonyfai őskori alkotások jelentőségére. 1990-ben a „Vas Népé"-n kívül a „Helyzet", a „Tallózó" és a „Mai Nap" is közölt publikációt a *dr. Mesterházy Gábor* körzeti orvos által felfedezett művészeti szenzációról.

– Régi meggyőződésem, hogy a megfigyelés pontosságának nincsen felső határa. Amikor Ostffyasszonyfára kerültem, éveken keresztül gyűjtöttem a különböző köveket, s egy áramszünetnél észrevettem, hogy képek találhtók rajtuk.

– Az újságok „Világszenzáció Ostffyasszonyfán" és hasonló címekkel számoltak be a leletekről. Valóban ennyire egyedülálló, a kutatás szempontjából forradalmi jellegű felfedezésről van szó?

– Létezik régészeti értelemben vett párhuzama ennek a kőnek. A Szovjetunióban a 70-es években egy J. E. Fradkin nevű etnográfus talált árnyképes köveket, de felfedezésének nem volt jelentős nemzetközi visszhangja. Igaz, nem voltak túl meggyőzőek a felvételei.

– A laikusok azzal a feltételezéssel élnek, hogy elképzelhetetlen ilyen magas szintű kultúra tízezer évekkel ezelőtt, hiszen a barlangfestmények is később jelentek meg. Pedig a művészettörténet logikája szerint a térbeli ábrázolás megelőzi a síkbelit...

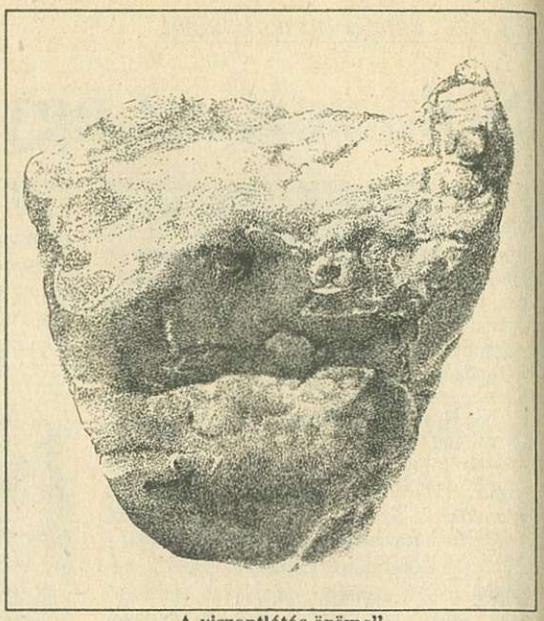

„A viszontlátás öröme"

– A köztudatban valóban ez a tévedés terjedt el, de a használati eszközök, természeti tárgyak, az ún. mobiliák díszítése, alakítása jóval korábbi eredetű. A műfajnál alapvető kérdésként vetődik fel a belelátás képessége, amely már egészen kicsi gyermekeknél megfigyelhető. A meglepő az, hogy képzeteiket ki is tudják egészíteni. Ez egy ősi megnyilvánulása az ember veleszületett képalkotó készségének. Mint Picasso megjegyezte: az őskor embere körül a művészet tárgyai szanaszét hevertek, csak fel kellett őket emelnie. Ezt a belelátást lehet manipulálni, amikor beleláttatásról beszélhetünk. Ha valakinek ismerem a belelátó képességét, az adott tárgyat korrigálhatom, s ezt tökélyre fejlesztve elérkezünk ahhoz a műfajhoz, amit sikerült Ostffyasszonyfán megtalálni.

– Jelenleg milyen stádiumban van a kő régészeti kormeghatározása?

– Amikor megtaláltam, reménytelennek éreztem a tisztázását, mert egy folyó, jelen esetben a Rába árterén levő lelőhely környéke tízezer évek alatt geomorfológiailag gyorsan változó terület. A sík ártéren egy-két terasz megfigyelhető, s egy mintegy 3 m magas, focipálya nagyságú halmocskán találtam a köveket. 1984-ben gázvezetéket fektettek a környéken, amelynek az árka harántolta a halmot. Így derült fény a szerkezetére, amely egyértelműen jégkorszaki eredetre utalt. A Magyar Állami Földtani Intézet megállapította, hogy valóban jégkori maradványról van szó. Ez indirekt kormeghatározásnak tekinthető. A jégkorszak e területen mintegy 10–12 ezer évvel ezelőtt befejeződött. Az előkerülés helyszíne, az ábrázolt személyek és állatok, az alkalmazott technikák miatt mindenféleképpen őskori kultúra termékeinek kell tekintenünk a köveket. Vizsgálták az ábrázoláshoz használt „festéket" is. Az előzetes adatok szerint elsősorban rozsdából áll, amely kristályos szerkezetű vasoxid-hidroxid. Két típusa: az alfa és a gamma. A kimutatott „Gamma" típus csak hosszú évezredek alatt képződhet az alfa változatból.

– Milyen érdekességei vannak a leletegyüttesnek?

– Egy rajz van a birtokomban, amely egy neandervölgyi embert ábrázol, valamint az egyik árnyképen is ugyanez a realista ábrázolás található. Eddig általában úgy tartották, hogy az őskori ember nem ábrázolt ilyen módon embereket. Az említett Fradkin-féle ásatásokon is kerültek elő azonban a 40 ezer éves leletek között realista ábrázolásra törekvő kísérletek nyomai. Úgy tudnám megvilágítani a kérdést, hogy ha 100 ezer év múlva Földünkön ásatásokat kezdenének, nyilvánvalóan tömérdek óvodai gyurmadarab kerülne elő, míg Donatello „Dávid"-ja egyetlen helyen fordul elő, s nem biztos, hogy meg lehet találni.

– Ha már itt tartunk: művészettörténeti szempontból hová sorolhatjuk ezeket az alkotásokat?

– Semmiféle eddig ismert művészettörténeti korba nem illeszthetők bele. Alkotástechnikai szempontból kétféle módszer lehetséges: egy építkezésnél vagy leradírozom a terepet, vagy megkeresem az alkalmas környezetet, amely a lehető legkisebb változtatással megfelel a terveimnek. Az első módszerrel épült a római Colosseum, az utóbbi érvényesül a görög színház esetében. A köveken a megmunkálás számtalan jele ellenére szinte lehetetlen megvonni a határt a természeti formák és az emberi beavatkozás között. A művek készítője minimális változtatásokkal ért el maximális hatásokat. A másik jellemzője, hogy egyetlen kavicson nagyon sok ábrázolás található. Egy dinamikus, többszakaszos, eseménydús alkotásmód első jelentkezéséről beszélhetünk. Az asszociációk tárgyiasítása és kivetítése metamorfózis jelleget kölcsönöz a műalkotás különböző aspektusainak.

– Az érdeklődő közönség mikor láthatta először az anyagot?

– Amikor a köveket megtaláltam, lassan tudatosodott bennem, hogy a leletek bemutatása hosszú, szerteágazó, sok tekintetben speciális és egyszemélyes feladat. Megtanultam fényképezni, mert így tudtam a későbbi bemutatásra felkészülni. Nagyobb nyilvános szereplésem 1981 márciusában volt a celli városi könyvtár helytörténeti szakköre előtt. Az első kiállításra 1987. október 31-én került sor Ostffyasszonyfán. A katalógus tartalmazott egy éles, de megalapozott kritikát: őskőkori társadalomszemléletünk egyrészt hamis, másrészt torz. E megállapítás „nem egészen fékelt meg" a kor ideológiájának, s ezt a sajtót el is hallgatta. Ugyanez történt egy esztendővel később, a kőszegi kiállítás esetében is. 1991 januárjában Zalaegerszegen tárhattam eddigi kutatásaim eredményét a közönség elé. A Savaria Múzeum, mint szakmailag illetékes fórum, nem érdeklődött komolyan a kövek iránt. Előbb-utóbb azonban eljön az idő, amikor minden érdekeltnek nyilatkoznia kell.

Mesterházy úr múzeumigazgatókat, régészeket említ, akik a kitartó folytatásra biztatták. Nemzetközileg elismert magyar szaktekintélyek elejtett megjegyzéseiből merített erőt, ha ők nem is akartak állást foglalni a felfedezés mellett. Nem szűnő lelkesedéssel beszél a kutatás további fázisairól. Egyetlen gondolat motoszkál bennem: bármi lesz a „végső diagnózis", a doktor úr minden tiszteletet megérdemel.

Németh Tibor

Csak így tovább... !

Ugye, Kedves Olvasó, milyen jólesik ezekkel a szavakkal biztatni valakit, aki megérdemelt sikerével kivívta rokonszenvünket? De hol látni manapság sikereket, sőt megérdemelt sikereket mostanában? Szerencsére nemcsak a perthi uszodában! Volt szerencsém idehaza, Celldömölkön is találkozni sikeres fiatalokkal, olyanokkal, akik megérdemlik a biztatást.

Szabó Marietta csillogó szemű, mosolygós kislány, a humoristák egyáltalán nem róla mintázták a stréber jó tanuló figuráját. Nem is stréber, derűs nyolcadikos lány, kérdésemre nevetve mondja, a tanulás nem rabol el felesleges többletórákat az életéből, mindenre marad ideje. Pedig Marietta, a Gayer Gyula Általános Iskola 8/a osztályos tanulója nem akármilyen tantárgyakból bizonyított: matematikából és fizikából egyaránt első helyezést szerzett a Vas megyei általános iskolások tanulmányi versenyén. Kemény, kétfordulós verseny volt ez, népes mezőnyből lehetett bejutni a legjobb tízet rajthoz állító döntőbe. Igaz, a döntőkben sem volt egyedül, a legjobbak közé szép számmal jutottak iskolatársai is. A tanárnőt, *Pálné Horváth Katalint* faggatom a sikeres tehetséggondozás titkáról. Szerinte négy szóban bennfoglaltatik a titok: gondolkodás, szorgalom, pontosság és kitartás szükséges a sikerhez. Öröm ezekre az erényekre nevelni, s öröm azoknak is, akikben sikerül kialakítani. Marietta – mint a megyei versenyek „dobogósai" – szabad utat kap a megye valamennyi középiskolájába. Reménykedve tudakolom, hová jelentkezik. Örömmel hallom: a celldömölki gimnáziumba.

Minden remény megvan arra, hogy választását ne bánja meg, s azt talán igazolja egy másik találkozásom a biztatást megérdemlő fiatalokkal.

Péntek délután négy óra, a gimnázium épülete elcsendesedik. A IV/A termében azonban mintha „gyerekzsivaj" szűrődne ki. Benyitok. Nem gyerekek. A tavaly érettségizettek tartanak találkozót. Körbeülik az osztályfőnöknőt, *Molnár Margitot* és mesélnek. Szerényen elzárkóznak az interjú elől, hétfőn reggel csak a „statisztikai adatokat" tudom meg a tanárnőtől. Huszonöten érettségiztek, közülük ma egyetemista, főiskolás tizenegy. A tovább nem tanulók között nincs munkanélküli, akik még nem dolgoznak, azok a társadalombiztosítási ügyintézők számítógépes tanfolyamára járnak. A tizenegy továbbtanuló közül kilencen jöttek el, ketten még vizsgáznak, egy-egy vizsgájuk hátra van, de bízni lehet benne, hogy nem rontják el az „átlagot". A kilenc gólya közül csak egy maradt el hajszálnyira a 4 egészes átlagtól, a többi mind afölött abszolválta az első félévet.

Csak így tovább, fiatalok!

Léránt Ferenc

Tárlatnézőben

A tárlatok kedvelői – s reméljük, nincsenek is olyan kevesen – nem panaszkodhatnak Celldömölkön, mindig van hova betérni, megállni a képek előtt, gyönyörködni a szépben, elgondolkodni a másik ember látta világ látása közben, rájönni, hogy

„hiába fürösztöd magadban, csak másokban moshatod meg arcodat".

Torjay Valter művésztanár tárlatát januárban láthattuk a Kemenesaljai Művelődési Központban. A körmendi Kölcsey Gimnázium fiatal tanára – ahogy művésztanártól elvárható – sokoldalúságával lepi meg a nézőt. Felsorakoztatja a különböző technikákat: a tust, a pasztellkrétát, az olajat, a különböző témákat: a portrét, a tájat. Ha csak ezt az elvárhatót kaptuk volna tőle, mégha bármilyen profi kivitelben is, semmi értelme nem lenne ennek a méltatásnak. A valóban gazdag és sokszínű tárlaton egy-egy kép előtt meg kellett állni, ráeszmélni, hogy ezt most és itt így láttatja velem a művész, és érdemes így látni, meglátni benne azokat a szépségeket vagy mélységeket, amiket a valódit nézve a kép helyett talán meg sem látna az ember. A vendégkönyv sorai igazolnak: egy gyermekbetűs bejegyzés szerzőjének leginkább a „rajzolt képek" tetszettek, egy felnőtt nézőnek a cáki pincesor. Nekem az – s talán nem vagyok vele egyedül –, hogy Torjay Valter kevés eszközzel sokat láttat és nem felszínesen.

Marosfalvi Antal tárlata január végén nyílt a Zeneiskolában. Meditáló és meditálásra késztető festő. Képei többségén csak egy-egy részletben érvényesül a valóságtükrözés mesteri tudásának tökélye. Az egész homályban marad. Ám a tökéletesen megmutatott rész ennek az egésznek a része. Nem lehetnek egymás nélkül. Ember, vigyázz! Az egésznek csak részeit bírhatod tökéletesen, de ezzel az egész birtoklásának részese lész. Képsorozatai gondolkodásra, befelé forduló meditációra kényszerítenek. A Mesterem keze képei előtt állva nemcsak tudatunkban fogalmazódik meg a kérdés, valahol mélyebben is: Ki ez a kezünket fogó, az arcunkat simogató – vagy tán formáló – Mester? Mivé lennénk nélküle?

Marosfalvi Antal képeiről a művész alázata szól hozzánk, érezhetjük, ő alázattal szolgálja azt a csodát, amit művészetnek nevezünk. Alázattal és szerető szolgálattal vetíti elénk világát, ezt a létezőből, megélt és megálmodottból összegyúrtat, amelyet talán az Utazás a Föld körül képsorozatában csodálhatunk meg leginkább.

L. F.

Kulturális híradó

Kemenesaljai Művelődési Központ

Február 1-jétől február 26-ig a Róth Miksa Üvegmúzeum üvegfestmény- és mozaikkiállítása tekinthető meg.

Február 8-án este a dzsesszgimnasztikus ERICSON együttes zártkörű bálját rendezi.

Február 9-én de. 9-től 12-ig a házban lelki segélyszolgálat működik.

Február 9-én du. 5 órai kezdettel a celldömölki egyetemisták, főiskolások találkozója lesz, a frissen végzett diplomások is meghívottak. A találkozón vetélkedőt is rendeznek a humán és a reál tudományok köréből.

Február 12-én a kaposvári MÉZGA Kft. rendez használtruhavásárt.

Február 14-én a Biblia-sorozat keretében Eszter könyvéről lesz előadás.

Február 15-én tartja közgyűlését a Sághegyalja Mgtsz.

Február 16-án este 7 órakor a zalaegerszegi Hevesi Sándor Színház vendégjátéka: Neil Simon: Furcsa pár c. komédiája.

Február 21-én a győri HETTY Kft. rendez használtruhavásárt.

Február 28-án a Biblia-sorozatban Jézus életéről következik előadás.

Ádám Jenő Zeneiskola

Február 20-ig látható Marosfalvi Antal festőművész kiállítása.

Február 20-án 17 órai kezdettel a csellótagozat növendékei mutatkoznak be. A hangversenyen Oros Sándor szaktanácsadó is részt vesz, vendégszereplők a pápai, a veszprémi és a szombathelyi zenei szakközépiskola csellósai.

Február 21-én 14 órakor a III. ifjúsági hangversenyen a veszprémi Zeneművészeti Szakközépiskola növendékei szerepelnek.

Február 23-án 18 órai kezdettel a Kemenesaljai Alkotók Köre tartja irodalmi estjét.

Március 3-án 14 órakor kerül sorra a IV. ifjúsági hangverseny, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola győri tagozatának hallgatói adnak koncertet.

Városi Könyvtár

Február 11-én 18 órai kezdettel Balogh Ernő előadására kerül sor a Berzsenyi Asztaltársaság rendezésében. Az előadás címe: Petőfi Ostffyasszonyfán.

L. F.

1227

Lesz-e Kemenesaljai szüret?

Megtartotta első ülését a celldömölki városi önkormányzat mellett működő közművelődési, közoktatási és sportbizottság. A napirend első pontjaiként a testület támogatta az Eötvös Általános Iskolában szükségessé vált munkálatok ügyét. Befejezés előtt áll ott egy fontos kisberuházás (jellemző a mai árakra, hogy a 24 négyzetméteres létesítmény társadalmi munka mellett is több, mint 200 ezer forintba kerül), ne hallgassuk el szemérmesen, nagyon is szükségessé vált mellékhelyiségekről van szó, a meglévő túlzsúfoltakban nem könnyű európai állapotokat biztosítani. Az iskola konyhájának korszerűsítése az év során ugyancsak szükségessé válik, elsősorban egy gázfűtésű új tűzhelyre van szükség.

Lapunk olvasói a cikksorozatból értesülhettek már az Eötvös-centenáriumról. Az ezzel foglalkozó bizottság kimunkálta az események menetrendjét. Május 17-től kezdődően a ma Eötvös József nevét viselő, ugyancsak fennállásának 100. évfordulóját ünneplő iskola – az egykori zárda ünnepi rendezvényeire kerül sor. Sportversenyek, az általános iskolák kórusainak találkozója mellett felavatják a 100 éves iskola falán az emléktáblát, kiadásra kerül – ha a tervezettnél szerényebb terjedelemben is – az iskola emlékkönyve. Szeptemberben, Eötvös Loránd sághegyi kísérleteinek centenáriumán kiállítás nyílik. Az Eötvös Loránd Tudományegyetem, a Magyar Földtani Intézet és a szombathelyi Berzsenyi Dániel Tanárképző Főiskola közös rendezvényeként tudományos ülésszakra is sor kerül. Az évfordulóra jubileumi postai képes levelezőlap jelenik meg, és az éremgyűjtők örömére Eötvös-emlékplakett. A magyar fizika történetének jeles évfordulóján az Eötvös Loránd Fizikai Társulat Vas megyei tagozatának szervezésében az általános és középiskolai tanulók megyei versenyére kerül sor.

118

A bizottsági ülésnek a közvéleményt leginkább érdeklő napirendi pontja az eddigi Kemenesaljai Napok jövőjével foglalkozott. A negyedszázad alatt sok élményt nyújtó, de feleslegesen egy hetesre felduzzadt és a kifáradás jeleit mutató rendezvénysorozat más néven születik újjá. Ez év októberének első három napján – ez egy hétvége – tervezzük megtartani a kemenesaljai szüret – rendezvényeit. Kirakodóvásár, szüreti felvonulás és az alkalomhoz illő népi vigasságok várnak az egész Kemenesaljáról és a remélhetően addigra felélénkülő bel- és külföldi idegenforgalom jóvoltából a távolabbról érkezőket is. A felállítandó előkészítő bizottság még februárban megkezdi működését, olvasóink javaslatait szeretettel kérjük.

Ugyancsak a közvélemény megszólalását várja a bizottság az utcanevek ügyében. Az ülés azt tanácsolta az önkormányzatnak, ha a megváltoztatásra váró utcának volt korábbi neve, lehetőleg azt kapja vissza; ha pedig újonnan épült utcáról van szó, a névadásban elsősorban városunk jeles nagyjaira gondoljunk, így illő lenne, ha az 1848-as Virághalmi honvédszázados és a Berzsenyit felfedező pap-költő, a későbbi evangélikus püspök, Kiss János utcát kapna Celldömölkön.

Ez évben országszerte megemlékeznek a legnagyobb magyar, Széchenyi István születésének 200. évfordulójáról, jövőre Kossuth Lajos halálának 100. évfordulójára emlékezünk. Javasolta a bizottság, hogy a nagyjainkról elnevezett utcák kapjanak folyamatosan ilyen alkalmakkor méltó utcanévtáblát.

L. F.

MEGNYÍLT!
CELLDÖMÖLKÖN
a Szomraky úti üzletsoron
„Szilvia-Fotó" műterem
Nyitva: naponta 08.00–12.00 és 13.00–16.30 óráig, szombaton és vasárnap megrendelés szerint.
Cságolyné Kovács Szilvia

1228

Eötvös-évforduló (2.)

Hagyományteremtés

A Sághegy mindig az érdeklődés középpontjában volt Kemenesalja vidékén. Elsősorban a szőlészet és a bányászat, s ennek kapcsán a régészet, majd a flóra világának felderítése érlelte a hegy iránt érzett ragaszkodást. A tudománytörténetről vajmi keveset beszéltek, pedig a mélyben ott lakozott egy világraszóló felfedezés kincse, a híres Eötvös-expedíció jóvoltából. Nem nagyon tudtunk róla, közkinccsé sem vált. 1967-ben a Debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem Ásvány- és Földtani Intézetének adjunktusa, *dr. Kulcsár László* levelet küldött a Sághegyről írt kutatásait tartalmazó kiadvány kíséretében. Levelének egy mondatában ez áll: Mellékelten küldöm a Sághegyről írt dolgozatomnak egy példányát. Címe: *A celldömölki Sághegy vulkánja.* A tanulmány átolvasása során bukkantunk rá a „varázs" mondatra! „Itt említem meg, hogy Eötvös Loránd és munkatársai 1891-ben torziós inga méréseket végeztek a Sághegyen." Semmi több, de ez izgalomba hozott bennünket, éreztük, hogy nem akármilyen adalék birtokába jutottunk.

Akkoriban hazalátogató nehézipari miniszternek, *dr. Székér Gyulának* említettük mindezt, amit ő hitetlenkedve fogadott. Azt mondta: hogyha ezt nekem bebizonyítjátok, akkor én minden segítséget megadok, hogy ennek méltó emléke legyen a Sághegyen. Bebizonyítottuk és ezzel vette kezdetét az 1971. évi jeles ünnepség, tudományos ülés, kiállítás előkészítése. Neves tudósokkal vettük fel a kapcsolatot. Az ünnepség 1971. október 16-án és 17-én zajlott. Felavatásra került a sághegyi emlékoszlop, amelynek fotója a Fizikai Szemle című tudományos folyóirat 1972. évi 2-ik számának címlapjára került, és csereanyagként bejárta az egész tudományos világot. Közben az egyik általános iskolánk Eötvös nevét vette fel. Az iskola előtt szintén emlékmű hirdeti a tudományos történelmet. Az emlékülésen négy személyiség tartott előadást, *dr. Barta György, Marx György, dr. Aczél Etelka* és *Varga Péter*, a fizikai tudományok képviselői. Az 1971. évi megmozdulásról *„Eötvös Loránd sághegyi expedíciója"* címmel könyvecskét adtunk ki. Ma már ritkaságnak számít. Minden évben történik koszorúzás az emlékoszlopnál, ahol egy pillanatra megállnak a Sághegyre kiránduló turisták.

D. J.

A sághegyi emlékoszlop avatása 1971-ben.

Jubileumra készül a volt zárdai iskola (I.)

„Előélete" a volt kis-czelli r. k. iskolában

A törökdúlás átvészelését követő – Pacher Donát által találóan „élőhalott korszak"-nak nevezett – két évszázad mindenképpen nehéz időszak volt a Pórdömölkön székelő bencés apátság részére, mely tudottan a XIV. században élte fénykorát, amikor hiteleshelyként is számon tartották.

A XIV. és XV. század fordulóján az apátság közelében kialakult a másik, korban egy kicsit fiatalabb település, Nemesdömölk, amely aztán később fél Vasvármegye evangélikus vallású népének templomos helyévé, vallási központjává vált.

Itt és most, minthogy a kis-czelli r. k. iskola kialakulásának körülményeit vizsgálgatjuk, csak Pórdömölkre, majd Kis-Czellre, s közben a dömölki apátságra irányzódunk.

Iskolára utaló első írásos nyomunk még az apátság fentebb említett „élőhalott" korszakából való. A győri püspökség által 1698. febr. 10-én foganatosított egyházlátogatás jegyzőkönyvében találunk az akkoron Dömölkön működő iskolára vonatkozó konkrét adatokat, melyekből az iskola korábbi meglétére is következtethetünk.

A szatmári béke után a dömölki apátság háza táján is hamarosan mutatkoztak az éledés jelei. A kuruc kapitányból pannonhalmi főapáttá lett Sajghó Benedek a dömölkiek segítségére küldte – többek közt – a szombathelyi születésű Lancsics Bofácot, aki jól ismerte Dömölköt, tudta róla, hogy már a török idők előtt is Mária-kegyhely volt. Ismerte a környék népének máriás lelkületét, aminek aztán lelkes tángálója lett. Ő írta a magyar nép ajkán még napjainkban is oly sokszor felhangzó, egyházi népéneki rangú „Boldogasszony Anyánk" kezdetű ének szövegét. Ma is időszerűek refrénjének esdő szavai.

No de, most Kis-Czell iskolaügyével akarunk foglalkozni!

A Koptik által 1739-ben indított apátsági áttelepülés Pórdömölkről Kis-Czellbe, gyorsította a pórdömölki iskola sorvadását is. Na persze, ha figyelembe vesszük, hogy Kis-Czell első lakói német anyanyelvűek voltak, megértjük, hogy ízig-vérig magyar nyelvű iskola kiépítésének útja zökkenőkkel és hézagokkal tarkított volt.

Az első kicsike kis-czelli iskola 1780-ban épült a rendházzal szemben. Itt tanítgattak az apátsági muzsikusok, majd később, az apátság feloszlatása, illetve Kis-Czell községgé alakulása után azok az oskolamesterek, akik 1787-től 1872-ig a jegyzői teendőket is ellátták.

Az egy személyben három szakmát gyakorló „mesteremberek" 85 évig váltották egymást – 1836-ig elég gyakran –, alig 4 évi átlag jutott egyre. Az okot kutatva nem csupán az izgés-mozgás hajlama vehető számításba. A bencés rend visszaállítása után Pausz Amand házfőnöknek erősen meg kellett dolgoznia nevezettekért. 1804-ben kinyilvánította, hogy az iskola fenntartásához a lakosságnak és a politikai községnek is hozzá kell járulnia. A szándéka szerinti megoldásra csak az ő halála után, 1813-ban került sor, amikor külön rögzítették a jegyzői fizetést is, sőt a marhalevél kezelésért külön díjat állapítottak meg a nótárius részére.

Név szerint nevezem a háromfunkciósok (jegyzők, kántorok, tanítók) sorát záró *Polczer Mihályt*, aki 1836-tól 1872-ig, vagyis 36 évig egyfolytában szolgált két úrnak – politikai községnek és hitközségnek –, de jó értelemben, nagy hivatástudattal, becsülettel, sok gonddal, bajjal, türelemmel és kimutatható eredménnyel. Mit is tett?

Tanítóként jelentős mértékben emelte a magyar nyelvű tanítás színvonalát a nem magyarként fogantatott Kis-Czell iskolájában. *Jegyzőként* magyarul kezdte írni a mezőváros jegyzőkönyveit. *Kántori* tevékenységének is megvoltak magyarító vonásai. Működésének utolsó éveire fokozatosan elhalt a kórusról irányított német „zengzet", s már majdnem kizárólagosan magyarul szólt az egyházi népének.

Működésének idején – 1862-ben – az 1780-as első *kis-czelli* iskolácska elé a község egy emeletes házat építtetett városháza és iskola céljára. Ettől kezdve e templom melletti emeletes házban székelt a községi közigazgatás, lakott a kántortanító, működött a róm. kat. elemi iskola, és 1887-től a községi alsófokú ipariskola. Mindezeken kívül még egyéb bérbe adható helyiségeket is birtokolt az építtető és egyben tulajdonos, Kis-Czell község. E kapuszínes emeletes ház jól illett a kegytemplom és a rendház műemléki környezetébe.

A politikai község tulajdonjoga mellett lényeges, hogy a katolikus iskola akkor csak ún. szolgalmi jogon volt az épület használója.

Itt lakott és szorgoskodott a Kis-Czellt buzgón magyarító Polczer Mihály a „hármasság" megszűnéséig. Utóda Porpáczy Ferenc lett (1872–1903), aki már csak kántortanítóként tevékenykedett. Működésének idejére esik a Hollósy Justinián által alapított zárdai leányiskola kiválása, amiről majd legközelebb emlékezünk meg, a fentebb elmondottak folytatásaként.

Horváth Lajos

1230

A városi könyvtár életéből

– 1990 –

A könyvtári munka alapelve, hogy az állampolgár színvonalas szolgáltatások révén jusson hozzá a számára szükséges dokumentumokhoz, információkhoz. Munkánk egy részét, mint napi feladatot a gyűjtemény fejlesztése, kölcsönzés, különböző szükséges nyilvántartások vezetése, a tájékoztató segédeszközök, katalógusok építése, állománygondozás, az olvasók által igényelt segítségnyújtás jelenti. Tavaly átlagosan – egy napra vetítve – 90 személy kereste fel a könyvtárat, a téli hónapokban ez a szám jóval magasabb. A tájékoztatás egy-egy konkrét tényre, adatra, történelmi eseményre, tudományos tényekre vonatkozik, számos esetben egy-egy téma irodalmának összegyűjtését jelenti, ami hosszabb időt vesz igénybe. Minden hozzánk érkezett kérést igyekszünk kielégíteni, ha kell, az országos nagykönyvtárak segítségét vesszük igénybe, konkrétan ez 266 mű lekérését jelentette.

Az egyes dokumentumok beszerzése – féleség és példányszám – csökkent. Az év során 1242 féle mű megvételére került sor, ez a megjelent könyvek 51 százaléka. A korábbi években az arány 65–70 százalék között mozgott. Az évközi magas árak miatt csökkenteni kellett a hetilapok, folyóiratok számát, 174 cím jelenti a választékot. Egyre nehezebb megfelelni annak a követelménynek, hogy legalább egy helyen, a könyvtárban lehessen hozzájutni a folyóiratokhoz.

A beiratkozott olvasók száma 2384, 117-tel több, mint az előző évben. Az olvasók száma 1973 óta 2000 felett van. A látogatók száma 29 536, a kölcsönzők száma 15 590, és 57 495 kötet könyvet kölcsönöztek. A látogatók és kölcsönzők közötti különbséget a helyben olvasók adják. Hogy hány újságot, könyvet olvastak vagy kutattak, arról nyilvántartás nem készül. A forgalmi adatok megfelelnek az előző évinek, meg kell azonban jegyezni, hogy tételes állományellenőrzés – leltár – miatt 3 hétig zárva voltunk. Az ellenőrzés eredménye, a hiány a megengedett határon belül volt.

118

Új szolgáltatásunk a dokumentumokról készített másolatok. 14 000 A/4-es darabszám igazolja a gépvásárlás szükségességét. Nem sikerült azonban előbbre jutni a számítógépes feltárás, tájékoztatás, információs bázis kiépítésében.

A raktározás égető gondjait – bekötött folyóiratok – sem tudtuk kedvezően befolyásolni. Rendkívül mostoha körülmények nehezítik az olvasók természetesnek tartott kiszolgálását.

Két kisközösség, a helytörténeti és a Berzsenyi Társaság helyi csoportja működik, mindkettőben hasznos előadások hangzanak el. Kívülállók érdeklődésére is számot tarthatnak.

A Városi Könyvtár ellátórendszerébe tartozó községi könyvtárak egyharmada, 7 könyvtár fenntartója az önállóság mellett döntött. Az ott lévő könyvek átadása is jelentős munkával járt. Hárman az ellátórendszerbe való visszatérésüket jelezték.

Káldos Gyula

1231

Összefogás az idősekért

A Területi Gondozási Központ hosszú évek óta áll az idős-korú lakosság szolgálatában. Jogelődjének kialakítására (házi szociális gondozás, öregek napközi otthona, majd Egyesített Szociális Intézmény) abból a gyakorlati tapasztalatból került sor, hogy a szociális otthoni ellátás mennyiségileg, minőségileg elégtelen és az idős ember számára megterhelő. Cél az, hogy az idős ember minél tovább, ha lehet haláláig saját megszokott környezetében, lakóhelyén maradhasson. Így lehetővé válik egyrészt az idős ember lelki egészségvédelme, otthoni segítésük, családi kapcsolataik fenntartása, valamint a jóval költségesebb szociális otthoni ellátás megfelelőbb szinten tartása.

Városunkban töretlen fejlődést mutat az idősek gondozása. Két idősek klubja áll azok rendelkezésére, akik szociális körülményeik, koruk, egyedüllétük miatt szorulnak segítségre.

A házi gondozás révén nyújtunk segítséget az időseknek életvitelük fenntartásához, kapcsolataik megtartásához, fizikai, pszichés gondozásukhoz saját lakásukban. A szociális étkeztetés iránti igény a nehezülő életfeltételek miatt folyamatosan nő. A területi ellátás fejlesztése, szélesebbé és színesebbé tétele késztetett arra, hogy hiányzó láncszemek pótlására kísérletet tegyünk. Ezért a gondozási központ 1989-ben az akkori városi tanács támogatásával pályázatot adott be a Szociális és Egészségügyi Minisztériumhoz Gondozóház kialakítására a II. Sz. Idősek Klubjához kapcsoltan.

A pályázatot elfogadták és támogatták.

A megfogalmazott cél az volt, hogy gondozóházi átmeneti felvétellel szakszerű éjjel-nappali ellátást nyújtsunk azoknak, akik erre rászorulnak pl.: kórházi kezelés után az idős beteg még gyenge ahhoz, hogy önmagát ellássa, s a házi gondozás sem elegendő, vagy a család átmenetileg nem tudja az ellátást megoldani, vagy éppen a lakás- és életkörülményei hirtelen megromlanak.

1990. év elején újra pályáztunk, immár a Népjóléti Minisztériumba. Ezt is siker koronázta. A városi tanács gondoskodott arról, hogy az épületben lévő lakások felszabaduljanak, s a munka megkezdődhessen. A pályázati összegek és a városi költségvetésben erre a célra elkülönített pénzeszköz szükségessé teszi minél szélesebb társadalmi összefogás megléte. Ezért kérjük a városban lévő vállalatok vezetőit, hogy lehetőségükhöz mérten anyagiakkal is támogassák e közös cél mielőbbi megvalósítását.

Csizmaziáné Hubert Mária
intézményvezető

1232

Mindennapi kenyerünket

A szinte már rutinból mondott ima igéit lassan megtanuljuk újraértelmezni, megpróbáljuk gondolni, érezni is azt, amit mondunk. „Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma!" Odafönt – azt hiszem – nem hiányzik a jószándék, bár néha ezt illetően is támadnak eretnek gondolataim, de ami idelent történik, az nem hagy kétséget afelől, hogy azokat, akik tehetnének róla, már egyáltalán nem érdekli a mindennapi kenyér. A másoké persze, mert a magukéra nagyon is ügyeltek, ügyelnek most is.

Hogy miért ez a kenyér körüli gondolatfüzér? Nem hivatalos, de mérvadó forrás szerint a sütőipari vállalatok le akarják – s ha akarják, fogják is – állítani a fehér kenyér sütését. Érdekes. Pont ez az a termék, melynek árát maximálta az állam. Majd lesz rozskenyér, házi és Erzsébet, búzatöretes és graham lisztes, francia és zsemlekenyér – és sorolhatnám még, de minek? Ezek lesznek, jó drágán, sőt, ha úgy gondolja a sütőipar, akkor még drágábban, bármikor, kénye-kedve szerint, hiszen erre nem érvényes az állami viszszatartó béklyó. Csak az elv, nekem az nem tetszik. A vásárló *eszi, nem eszi, nem kap mást. Legfeljebb majd nem veszi az, akinek eddig az „olcsó" kenyér és „olcsó" tej megvásárlása is gondot jelentett.*

Hogy veszteséges? Lehet. De nem lehetne anyagi eszközöket átcsoportosítani máshonnan? Mondjuk a kettő forint ötven filléres kifli frontjáról, a házi kenyér platformja felől és még folytathatnám. Bár gyanítom, hogy a gyárnak annyi zsebe van, ahány termé-ke, s felelőtlen kalóz módjára nem lehet egyik zsebből a másikba nyúlkálni.

Egy dolog miatt vagyok szomorú. Azért, hogy a „sokzsebes" sütőipari vállalatok nem gondolnak azokra a tömegekre – mert hogy sokan vannak az biztos –, akiknek nemhogy sok, de egy zsebük is alig van, s abban is egyre kevesebb kuncogó forintjuk, s abból lesznek majd kénytelenek megvenni a mindennapi kenyeret, hála a sütőiparnak, jó drágán. Venni fogjuk, amíg bírjuk. És aztán? A sütőipar lelke(?) rajta.

RL

1233

KÉK-hírek

1991. január hónapban 73 feljelentés érkezett a városi rendőrkapitányságra. Nyomozást 64 esetben rendeltek el.

Még a múlt év végi eseményekhez tartozik, hogy a december 27-e és január 2-a közti időszakban behatoltak Nagysimonyiban a napközi otthonos óvodába és onnét eltulajdonítottak egy vasalót és egy rádiós magnót mintegy 4500 forint értékben.

December 31-ére virradóra Szergény község gázcseretelepéről eltulajdonítottak 52 darab 11,5 kilogrammos gázpalackot mintegy 152 ezer forint értékben.

Az elmúlt időszakban történt sághegyi pincebetörések, s az elkövetett lopások ügyében az elkövető kilétére vonatkozó adatokkal nem rendelkezik a rendőrség.

Január 3-án hajnali 3 óra körül ismeretlen tettes betörte a jánosházi Vas-műszaki Bolt kirakatának üvegét, onnan ütvefúrót és egyéb műszaki cikkeket tulajdonított el mintegy 72 ezer forint értékben.

Berényi István családi házát Szilveszter éjjelén fiatalkorú és felnőtt személyek üvegekkel megdobálták, majd a Mikes út után – ahol összetörték az üvegeket – a Sági úti buszmegálló helyiség ablakait törték ki és rongálták meg. Ellenük a büntetőeljárás folyamatban van.

A Nemeskocs községben elkövetett betöréses lopás elkövetőinek kiléte ajkai lakosok személyében ismertté vált.

Januárban több állampolgárt tettleg bántalmaztak a város területén. Közülük K. T. budapesti lakos súlyos sérülést szenvedett.

Január 1-jén reggel 6 óra körül I. T. celldömölki lakostól 70 ezer forint készpénzt eltulajdonítottak.

A MÁV által küldött dézsmabejelentések ügyében továbbra sem sikerült eredményt elérni. Egyelőre a hely is ismeretlen, ahol a bűncselekményeket elkövetik.

Ittas járművezetés miatt K. L. vönöcki, N. K. merseváti, Á. L. jánosházi, valamint N. T. dukai lakosok ellen folytatott le büntetőeljárást a rendőrség.

*

A számokat és az eseteket nézve azt mondhatjuk, hogy a bűnözők ott folytatják, ahol tavaly abbahagyták, illetve erről sem lehet beszélni, hiszen szinte folyamatosan követték el a bűncselekményeket. Elszomorító s egyben elgondolkodtató tény, hogy több személyt bántalmaztak az elmúlt hónapban. Akaratlanul felmerül a kérdés, nemcsak a rendőrség felelősségéről – bár minden állampolgár mellé nem lehet rendőrt állítani –, hanem a környezet felelősségéről is, akik esetleg tétlen szemlélői voltak egy-egy incidensnek. Nem szabad elfelejteni, hogy minden közömbös mai szemlélőből akár már holnap áldozat lehet.

Ide kívánkozik néhány értékelő mondat a nemrég megalakult polgárőrségünk munkájáról is. Amint azt Nagy Rezső, a polgárőrök vezetője elmodta, szolgálataik során felmérték azon helyeket a városban, amelyek kapcsolódhatnak a bűncselekmények elkövetéséhez.

A szolgálatok utáni beszámolókat értékelve a polgárőrök elsősorban a MÁV személypályaudvar helyzetét találják javításra méltónak, hiszen az utazóközönséget nemcsak éjszaka, de már nappal is zavarják a kéregetők és az italozó garázdák. Mindezek mellett rendszeresen tekintik szállásuknak a pályaudvar környékét és annak váróterme.

Kocsis Péter állomásfőnök teljes mértékben támogatja és segíti a polgárőrök munkáját.

Azt hiszem, hogy városunk és környékének lakossága nevében a jó kezdet után még jobb folytatást kell hogy kívánjak a celldömölki polgárőrség tagjainak, megköszönve eddigi munkájukat.

RL

1234

Anyakönyvi hírek

CELLDÖMÖLK:

Születés: László Tibor és Varga Katalin fia: Bálint, Ferenczi Zoltán és Varga Tünde fia: Zoltán, Nagy Lajos és Németh Orsolya fia: Bence, Kolompár József és Komáromi Judit fia: József Renató, Leiner Róbert és Kiss Beáta Katalin leánya: Beáta, Nagy Dezső és Asbóth Judit fia: Gábor, Horváth József Károly és Kéri Mária fia: Attila, Maráczi Ferenc és Soós Erzsébet leánya: Noémi, Huszár Imre és Kocsis Csilla leánya: Melinda, Szentgyörgyi József és Csete Lilla leánya: Anna, Nyári Dezső és Bereczki Ilona leánya: Nikolett, Velekei György és Szilvágyi Mónika leánya: Dominika, Ambrus Attila és Nagy Tímea fia: Attila, Dugmonits Gábor Géza és Németh Erzsébet Ildikó leánya: Réka, Rosta Zsolt és Tóth Nóra fia: Balázs, Csupor József és Baráth Erika leánya: Erika, Bertalan Sándor és Marton Beáta leánya: Petra, Nagy Péter Pál és Csótár Anikó leánya: Réka, Katona József Attila és Fiedler Beate fia: Dániel, Horváth Csaba és Huszár Ildikó leánya: Alexandra.

Házasságkötés: Finta László és Németh Andrea, Csendőr János és Holler Csilla, Lisztes Péter és Gellért Csilla.

Halálozás: Finta Ferenc, Rácz Rezső, Herczeg Józsefné Göller Terézia, Sebestyén Sándorné Erdélyi Irma, Tóth Tivadarné Varga Eszter, Sebestyén Istvánné Vörös Mária, Lukács József, Karáth Béláné Hömöstrei Irén, Gergye Magdolna, Kiss Lajos László, Finta Lajosné Beleznai Mária, Óri Imréné Kovács Ida, Hartmann Imre.

BOBA:

Születés: Dittrich Gyula és Kovács Éva Erzsébet fia: Dániel, Czimber Ervin és Flórika Erzsébet fia: Róbert Ervin.

JÁNOSHÁZA:

Születés: Hende István és Németh Katalin fia: István, Kercza István József és Budai Ibolya fia: Krisztián Ferenc, Elek Károly és Keszei Anita leánya: Nikolett, Köő Sándor és Libik Erzsébet fia: Péter, Varga György és Kiss Katalin leánya: Dorina, Horváth István és Zsömle Terézia leánya Bettina, Tóth László József és Jujber Ildikó fia: László, Németh Tamás és Farkas Zsuzsanna leánya: Nikoletta, Stankovics József Ferenc és Balhási Zsuzsanna leánya: Beáta.

Halálozás: Heiner Józsefné Németh Ilona, Dobson Istvánné Horváth Ilona, László József.

KISSOMLYÓ:

Születés: Koczor György Ákos és Farkas Etelka Mária fia: Márton.

Halálozás: Milfai Józsefné Band Teréz.

DUKA:

Halálozás: Ruzsa Elekné Molnár Rozália.

KENYERI:

Születés: Bebesi Antal és Tulok Ildikó fia: Gergő, Csiszár István és Dobos Anna Mária leánya: Annamária.

SÖMJÉNMIHÁLYFA:

Születés: Varga Péter és Horváth Marianna leánya: Orsolya, Józsa Sándor és Márton Gabriella leánya: Zsanett.

Házasságkötés: Csekő Attila és Márton Zsuzsanna, Vass Ferenc és Varga Judit, Horváth József és Berki Anikó.

Halálozás: Sebestyén Józsefné Németh Etelka, Farkas István.

MERSEVÁT:

Születés: Márkus Péter Pál és Nagy Ágota leánya: Johanna.

Halálozás: Nagy Lajos.

VÖNÖCK:

Születés: Kulman Géza és Vass Erzsébet leánya: Krisztina.

Halálozás: Farkas Endréné Brányi Mária.

KEMENESKÁPOLNA:

Születés: Péter Alfréd és Mester Zsuzsanna leánya: Zsuzsanna.

Halálozás: Fekete Jánosné Németh Rozália.

KEMENESSZENTMÁRTON:

Születés: Ferenczi Péter és Tőke Ilona fia: Bálint, Sebestyén Sándor és Rokk Zsuzsanna fia: Roland.

MESTERI:

Halálozás: Papp Mária.

✧ SPORT ✧ eredmények – események ✧ SPORT ✧

1235

Kézilabda

– Vasvár adott otthont a serdülő és ifjúsági II. Savaria Kézilabda Kupa rendezvénynek. A tornán a Szakmunkásképző DSK serdülő és ifjúsági, míg a CVMSE ifjúsági csapatával vett részt. A celli csapatok két első és egy második helyezéssel tértek haza. A serdülő fiú tornán a Szakmunkásképző DSK végzett az első helyen. A torna gólkirálya ebben a korcsoportban Csefkó József lett. Az ifjúságiak tornáját a CVMSE nyerte meg, míg a második helyen a Szakmunkásképző DSK csapata végzett. A két NB II-es ifjúsági csapatot azonban kizárták a tornából. (Szentgotthárd, CVMSE). A CVMSE kizárása a Szakmunkásképző második helyezését nem befolyásolta. A CVMSE ifjúsági csapata veretlen maradt. A Szentgotthárd csapatát 25–14-re győzték le.

– Január 19-én Celldömölkön rendezték meg az általános iskolai alapfokú kézilabdabajnokság első fordulóját. Eredmények: II. kcs. leány: Celld. Eötvös–Celld. Gayer 6–3. II. kcs. fiú: Celld. Gayer–Celld. Eötvös 10–6. III. kcs. leány: Celld. Eötvös–Jánosháza 7–7. Jánosháza–Celld. Berzsenyi 8–8. Celld. Eötvös–Celld. Berzsenyi 15–3. Nagysimonyi–Boba 4–2. III. kcs. fiú: Celld. Gayer–Celld. Eötvös 8–5.

– Január 26–27-én Veszprémben a hagyományos Dunántúli Kézilabda Kupán vett részt a Celldömölki Eötvös DSK három kézilabdacsapata. A dunántúli kézilabdaélet egyik legrangosabb rendezvényén minden évben az NB-s csapatok legjobb utánpótlás együttesei mérik össze erejüket. A DSK mind a három csapata nagyszerű eredményt ért el a népes és rangos mezőnyben. A 7–8. osztályos leányok az első, míg a fiúk a második helyen végeztek. Az 5–6. osztályos fiúk szintén az első helyezést szerezték meg.

1236

Labdarúgás

– Január 12-én az általános iskolák I. korcsoportos teremlabdarúgó városi döntőjére került sor. Nagy meglepetésre, de teljesen megérdemelten a bajnoki címet a sömjénmihályfai 3–4. osztályosok nyerték el. Eredmények: Sömjénmihályfa–C. Berzsenyi 2–1. C. Gayer–Jánosháza 1–0. Sömjénmihályfa–Jánosháza 2–0. C. Berzsenyi–C. Gayer 1–0. C. Berzsenyi–Jánosháza 1–0. Sömjénmihályfa–C. Gayer 1–0.

– A Kemenesalja Tsz SK labdarúgói Körmenden pénzdíjas teremlabdarúgó-tornán vettek részt. A Szarvaskendi Hegyhát Mgtsz által rendezett tornát a Kemenesalja csapata nyerte meg, a vele-járó 10 000 forinttal együtt. A torna legjobb kapusa Horváth József, míg gólkirálya Németh Zsolt lett.

1237

Somogyi Judit, az Eötvös DSK országos 3. helyezett csapatának tagja gerendagyakorlata közben.

1238

Asztalitenisz

– Január 12-én a CVMSE NB III-as asztalitenisz-csapata Mosonmagyaróváron szerepelt. A CVMSE nagy lehetőséget szalasztott el a 2. helyezett otthonában. Tartalékos csapattal nagy küzdelemben maradt alul. Mosonmagyaróvár–CVMSE 9–7. Győztesek: Máté (3), Tarr (2), Balázs (1), Pázsi (1).

– Január 19-én a diákolimpia és az alapfokú versenyek városi döntőjére került sor Celldömölkön. Eredmények: alapfokú II. korcsoportos leányok: 1. Boros Hajnalka C. Berzsenyi. 2. Horváth Anikó CB. 3. Remport Veronika CB. III. kcs. leányok: 1. Baráth Katalin Boba, 2. Ruzsa Katalin CB. 3. Rózsa Zsanett CB. II. kcs. fiúk: 1. Nyári Róbert CB. 2. Fenyő Miklós CB. 3. Kiss Balázs C. Gayer. III. kcs. fiúk: 1. Kovács Sándor CB. 2. Varga Zsolt Vönöck. 3. Boros József CB.

Diákolimpia: 1. Ölbei Péter C. Eötvös. 2. Szabó Csaba C. Gayer. 3. Vas Zoltán C. Eötvös. Ők hárman vesznek részt február 23-án a diákolimpia III. korcsoportos megyei döntőjében.

– Január 26-án a városi egyéni felnőtt asztalitenisz-bajnokságon az alábbi eredmények születtek: Férfi egyéni: 1. Botfa Péter. 2. Balázs Béla. 3. Máté Gyula és Tarr Péter. Férfi páros: 1. Balázs–Máté. 2. Botfa–Tarr. 3. ifj. Obráz–Szabó és Obráz–Ölbei. Valamennyien a CVMSE versenyzői.

1239

Atlétika

Már szinte hagyomány, hogy az éves diáksport versenyeket a teremtatlétikai verseny vezeti be. Január 12-én népes mezőny indult az általános iskolák II. és III. korcsoportos versenyén, melyet a sportcsarnokban rendeztek. A nagyszerűen szervezett versenyen az alábbi eredmények születtek:

III. kcs. leány: 30 m-es síkfutás: 1. Mayer Noémi C. Eötvös 4,8. 6 körös futás: 1. Nagy Gyöngyi C. E. 2:02,4. Ötösugrás: 1. Mayer Noémi C. E. 10,96. Magasugrás: 1. Dani Edina C. G. 125. Súlylökés: 1. Mayer Noémi C. E. 11,76.

III. kcs. fiú: 30 m-es síkfutás: 1. Gulyás Gábor C. E. 4,3. 6 körös futás: 1. Nagy István C. E. 1:45,4. Ötösugrás: 1. Gulyás Gábor C. E. 13,32. Magasugrás: 1. Nagy István C. E. 150. Súlylökés: 1. Gulyás Gábor C. E. 13,57.

II. kcs. leány: 30 m-es síkfutás: 1. Horváth Mónika Vönöck 5,3. 6 körös futás: 1. Bindics Katalin C. G. 2:07,8. Ötösugrás: 1. Bindics Katalin C. G. 9,16. Magasugrás: 1. Egerszegi Anita C. G. 115. Súlylökés: 1. Lada Éva C. B. 8,59.

II. kcs. fiú: 30 m-es síkfutás: 1. Soós Gábor C. G. 4,9. 6 körös futás: 1. Gulyás Balázs C. E. 1:52,7. Ötösugrás: 1. Németh Szabolcs C. G. 10,27. Magasugrás: 1. Németh Szabolcs C. G. 120. Súlylökés: 1. Soós Gábor C. G. 9,90.

1240

Március 10-én rajtol a labdarúgó NB III

A folytatás menetrendje a következő:

Március 10. 14.30 óra: CVMSE–Répcelak, Körmend–Kemenesalja. *Március 17. 14.30 óra:* Tapolca–CVMSE, Kemenesalja–Ajka. *Március 25. 15.00 óra:* CVMSE–Győri Dózsa, Betka MÁVDAC–Kemenesalja. *Március 31. 15.00 óra:* CVMSE–Keszthely, Győri Dózsa–Kemenesalja. *Április 7. 15.30 óra:* NIKE Fűzfő–CVMSE, Kemenesalja–Pápa. *Április 14. 15.30 óra:* CVMSE–Petőháza, Herend–Kemenesalja. *Április 21. 16.00 óra:* MOTIM–CVMSE, Kemenesalja–Zala Volán. *Április 28. 16.00 óra:* CVMSE–Körmend, Hegyeshalom–Kemenesalja. *Május 5. 16.30 óra:* Ajka–CVMSE, Kemenesalja–Répcelak. *Május 12. 16.30 óra:* CVMSE–Betka-MÁVDAC, Tapolca–Kemenesalja. *Május 19. 17.00 óra:* Kemenesalja–CVMSE. *Május 26. 17.00 óra:* CVMSE–Pápa, Keszthely–Kemenesalja. *Június 2. 17.00 óra:* Herend–CVMSE, Kemenesalja–NIKE Fűzfő. *Június 9. 17.00 óra:* CVMSE–Zala Volán, Petőháza–Kemenesalja. *Június 16. 17.00 óra:* Hegyeshalom–CVMSE, Kemenesalja–MOTIM.

Az ifjúsági csapatok sorsolása a felnőttekkel egyező, a mérkőzések két órával előbb kezdődnek.

1241

A CVMSE hírei

– A CVMSE vezetése az utánpótlás biztosítása érdekében elsődlegesnek tartja az iskolákkal való kapcsolatok javítását. Az első megállapodás az Eötvös Loránd Általános Iskola kézilabda és labdarúgó sportcsoportjaival jött létre. A CVMSE a sportcsoportok utaztatását, míg a DSK két kitűnő testnevelője, Süle Nándor és Kazári József az utánpótlásgondok megoldását segíti. Az elnökség bízik abban, hogy az év folyamán a többi iskolákkal is sikerül gyümölcsöző kapcsolatokat teremteni.

– A Szakmunkásképző DSK-val is jó irányban indultak el a kapcsolatok. A CVMSE a szállításban, míg a DSK a jégpálya létrehozásában segített.

– A CVMSE elnöksége úgy döntött, hogy a celldömölki DSK-k sportcsoportjainak ajánlja fel a felszámolt atlétikai szakosztálytól megmaradt futócipőket.

ÚJ KEMENESALJA – Celldömölk Város Önkormányzatának lapja. Szerkesztőség: Celldömölk, Tanácsköztársaság tér 1. Szerkeszti a szerkesztőbizottság. Felelős szerkesztő: BURKON LÁSZLÓ. Felelős kiadó: MAKKOS ISTVÁN. Szövegszerkesztés: SZÜV TYPO-team, Szombathely. Felelős vezető: PRÁCSER LÁSZLÓ igazgató. Nyomdai munka: Szignatúra Kft. Szombathely. Felelős vezető: BALLA TIBOR. Eng. száma: III/PHF/194/VA/1989.